

Vergaderjaar 1998–1999

26 215

Uitwisseling van recherche-informatie tussen CRI en politieregio's

Nr. 2

RAPPORT

INHOUD		Blz.		Blz.	
Moord langs de rijksweg		5	2.4	Aanwending recherche-informatie	12
			2.5	Opsporingsinformatie	12
Samenvatting		6	2.6	Verbeteringen	13
1.	Inleiding	7	3	Aanbevelingen	15
1.1	Onderzoek	7			
1.2	De divisie Centrale Recherche Informatie	7	4	Reacties bewindspersonen en Voorzitter Korps- beheerdersberaad	17
2	Bevindingen en conclusies	9			
2.1	Hoofdconclusie	9	Bijlage 1	Begrippen en definities	19
2.2	Kwaliteit uitgewisselde recherche-informatie	9	Bijlage 2	Consultatieronde	20
2.3	Verdeling van recherche-informatie en specialis- tische ondersteuning	11	Bijlage 3	Organisatieschema	22

MOORD LANGS DE RIJKSWEG

Het uitwisselen van informatie tussen recherche-instanties is op het eerste gezicht een voor de hand liggende maar bij nader inzien een zeer complexe aangelegenheid. Een fictieve casus met aan de werkelijkheid ontleende elementen kan dat verduidelijken.

In de zomer van 1995 vindt een moord langs rijksweg nr. 00 plaats in district 3 van politieregio X. De regiopolitie zet twintig man aan het werk om gegevens over drie auto's en enige inzittenden te verzamelen. Na vijf weken zijn de namen van een aantal inzittenden en circa honderdvijftig van hun (privé) relaties, adressen, telefoonnummers en kentekens verzameld, samen zo'n 800 gegevens. Circa 75 adressen zijn niet in Nederland. Er zijn echter nog geen aanwijzingen dat één van deze personen direct bij de moord betrokken was. Wel zijn er aanwijzingen dat het zou gaan om een afrekening tussen twee of drie (dat is nog onduidelijk) groepen drugshandelaren. Deze groepen blijken als zodanig bij de recherche niet bekend. Wel is er informatie over personen in korte rapportjes vastgelegd. De aandacht van de recherche blijft echter geconcentreerd op de moord. Er ontstaan serieuze verdenkingen tegen een doorgaans in België verblijvende Italiaan. Via de divisie Centrale Recherche Informatie (CRI) van het Korps Landelijke Politiediensten worden in het buitenland enkele zogenaamde «rechtshulpverzoeken» uitgezet. Ook wordt informeel informatie verkregen via een bevriende politiefunctionaris in Antwerpen. Dit leidt eind 1996 tot een uitleveringsverzoek aan Spanje, dat voorjaar 1997 wordt gehonoreerd. Het recht kan zijn loop hebben.

Achteraf blijkt dat dit recherche-onderzoek als zodanig niet gemeld is bij de divisie CRI omdat er – wat voorwaarde is – nog geen enkele bij de CRI al geregistreerde bekende van de politie bij betrokken was. Het onderzoek was wel bekend bij de decentraal geplaatste functionaris van deze dienst. Deze was echter onvoldoende geïnformeerd over de mogelijke betrokkenheid van drugsgroepen. Zo kon het gebeuren dat najaar 1996 in regio Y een team van rechercheurs informatie gaat verzamelen over voor een deel dezelfde mensen als reeds verzameld was in regio X. Omdat regio X de informatie niet aan de Centrale Recherche Informatie had doorgegeven was dit onbekend in regio Y. Op het moment dat regio Y bij regio X informeerde, was daar de informatie in verband met privacy-aspecten juist vernietigd.

Met deze casus kan het delicate karakter van de hoofdtaken van de divisie Centrale Recherche Informatie (coördinatie, analyse en veredeling van opsporings- en recherche-informatie) worden geïllustreerd. De politieregio heeft redelijk effectief gehandeld (de zaak is opgelost en de bewijsvoering voor de officier van Justitie is rond, de parketsecretaris is tevreden) maar is wel diverse verplichtingen tegenover de landelijke dienst niet nagekomen. Tevens is afbreuk gedaan aan de efficiëntie van het recherchewerk (dubbel en deels overbodig werk) en werden mogelijkheden tot veredeling van informatie beperkt. De geschetste gang van zaken had echter ook tot desastreuze gevolgen voor de effectiviteit van het recherchewerk kunnen leiden, namelijk als twee regio's zonder het van elkaar te weten – in elkaars vaarwater terecht waren gekomen door tegelijkertijd op dezelfde personen te Rechercheren. Mogelijk waren dan beide onderzoeken op niets uitgelopen.

SAMENVATTING

In 1997 onderzocht de Rekenkamer – evenals in 1985 – de divisie Centrale Recherche Informatie (CRI). Zij keek in het bijzonder naar de uitwisseling van recherche-informatie tussen de CRI en de politieregio's. De Rekenkamer trof ernstige gebreken aan in de gehele recherche-informatieketen (onder meer uitwisseling, veredeling en gebruik). Het betreft zowel gebreken in de kwaliteit van de CRI-informatie als gebreken in het beheer bij de CRI en de onvoldoende beschikbaarheid van meta-informatie. De regio's geven belangrijke landelijke recherche-informatie onvoldoende door aan de CRI en andere regio's. Door het grote aantal gebreken (incompleteheid, verschillen in definities, verschillen in codering, grote verschillen tussen regio's op alle punten) in de onderliggende gegevens van meldingen van recherche-onderzoek aan de CRI wordt de uitvoering van de CRI-taken geschaad. Het proces van informatieveredeling door de CRI is onvoldoende van de grond gekomen. Omtrent het gebruik van informatie bestaat geen managementinformatie.

De CRI heeft de afgelopen jaren een aantal verbeteringspogingen ondernomen, maar deze zijn moeizaam verlopen en gezien de ernst van de problemen is de voortgang onvoldoende. Voor een deel wordt dit veroorzaakt door uit de politiecultuur voortvloeiende weerstanden tegen nauwere samenwerking tussen CRI en regio's en regio's onderling. Een aantal in elkaar overlopende vicieuze cirkels heeft zich ontwikkeld. Deze dienen te worden doorbroken. De Rekenkamer geeft in overweging om één of meer grote proefprojecten te houden. Naar aanleiding daarvan moet de CRI helder de eigen kerntaken aangeven en de werkwijze van de steunpunten bij de regio's verbeteren. Daarnaast dient het interne functioneren van de CRI op een aantal punten te verbeteren: meer metagegevens, verificatie en terugkoppeling naar de regio's zijn nodig. Ook moet er informatie komen over de resultaten van de informatie-uitwisseling.

Aan de vorming van een nieuwe divisie Recherche kleven volgens de Rekenkamer verschillende risico's. De energie die daar in gaat zitten kan beter gebruikt worden om eerst het externe functioneren en het interne beheer van de CRI te verbeteren.

In zijn reactie – mede namens de minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties – gaf de minister van Justitie aan de analyses en conclusies van de Rekenkamer in grote lijnen te kunnen delen. Voor de aanbeveling van de Rekenkamer om voorbeeldprojecten op te zetten wil hij eerst een breed draagvlak scheppen. De vorming van een nieuwe Divisie Recherche zal worden getemporiseerd om de verbetering van het functioneren van de CRI niet in de weg te staan.

De Voorzitter van het Korpsbeheerdersberaad gaf aan dat de aanbevelingen een goede leidraad vormen om in het overleg van korpsbeheerders, korpschefs en hoofdofficieren van justitie te komen tot een kwalitatieve verbetering van de uitwisseling van recherche-informatie. Na verschijning van het rapport acht hij het noodzakelijk het in een overleg met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties te bespreken.

1. INLEIDING

1.1. Onderzoek

In 1985 publiceerde de Rekenkamer een rapport over het functioneren van de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI), met als belangrijkste conclusie dat de CRI haar taak als landelijk coördinatie- en servicecentrum ten behoeve van politie en Justitie niet optimaal verrichtte. De minister van Justitie zegde verbetering toe.

In 1997 deed de Rekenkamer opnieuw onderzoek naar de CRI. Aanleiding voor het onderzoek waren berichten over het moeizame verloop van de reorganisaties die sinds 1985 vrijwel onafgebroken hebben plaatsgevonden. Ook waren er aanhoudend berichten over onvoldoende effectiviteit en efficiëntie van het recherchewerk. De zogenaamde Commissie van Traa¹ besteedde slechts beperkte aandacht aan het functioneren van de CRI en de recherche-informatiehuishouding. De Commissie achtte nader onderzoek op dit terrein wel wenselijk.

Inmiddels is de situatie in veel opzichten drastisch veranderd. Zo zijn de directe banden tussen de CRI en het Ministerie van Justitie los gemaakt en de CRI maakt thans als de divisie Centrale Recherche Informatie (eveneens afgekort tot CRI) deel uit van het in 1994 opgerichte Korps Landelijke Politiediensten (KLPD).

De Rekenkamer onderzocht in het bijzonder de keten van verstrekking van recherche-informatie door de regio's aan de CRI, het beheer van de informatie en de informatieverdeling door de CRI en omgekeerd de verstrekking van recherche-informatie door de CRI aan de regio's. Voorts onderzocht zij het ter beschikking stellen van specifieke recherche-expertise door de CRI. Een vergelijking met de situatie in de jaren tachtig was in veel opzichten niet zinvol. Tot op zekere hoogte kon dat wel ten aanzien van de uitwisseling van opsporingsinformatie tussen CRI en regio's.

Doel van het onderzoek was aanbevelingen te doen ter verbetering van het functioneren van de CRI, in aansluiting op de zich sterk wijzigende organisatie- en omgevingsfactoren.

De Rekenkamer deed in dit verband zelf onderzoek naar de recherche-informatiestromen tussen CRI en vijf in overleg met de CRI geselecteerde politieregio's. Gekeken is naar de meldingen van lopende recherche-onderzoeken en het doorgeven van recherche-informatierapporten over criminele activiteiten, voor zover deze rapporten van meer dan regionaal belang zijn. Bijlage 1 verschaft een overzicht van de gebruikte termen en begrippen.

Na afsluiting van het onderzoek heeft ter onderbouwing van de aanbevelingen een afzonderlijke consultatieronde plaatsgevonden (zie bijlage 2).

De Rekenkamer zond haar bevindingen in juli 1998 voor commentaar naar de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en naar de Voorzitter van het Korpsbeheerdersberaad. Zij reageerden ultimo augustus 1998 waarbij de minister van Justitie mede namens zijn collega van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties antwoordde. Hun reacties zijn op hoofdlijnen weergegeven in hoofdstuk 4 van dit rapport.

1.2. De divisie Centrale Recherche Informatie

Doel van de CRI is de ondersteuning van politie en Justitie bij de bestrijding van met name de zware en georganiseerde criminaliteit. Ook bij andere organisatieonderdelen van het KLPD vindt recherchewerk

¹ Parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden (Tweede Kamer, vergaderjaar 1995–1996, 24 072, nrs. 10 en 11).

plaats. Dat betreft (uitvoerende) activiteiten van het Landelijk Recherche Team, Landelijk Fraude Team, Rechercheteam Transport en Logistiek en van de operationele recherche-samenwerking vanuit het KLPD met de Nederlandse Antillen en Aruba. Het verzamelen van criminele informatie vindt eveneens bij diverse onderdelen van het KLPD plaats.

Voor de uitvoering van zijn taken beschikte de CRI in 1996 over een materieel budget van bijna f 19 miljoen (bijna f 25 miljoen in 1997) en een personeel budget van ruim f 51 miljoen (bijna f 53 miljoen in 1997) bij een totaal personeelsbestand van ruim 570 volledige functies. De inhoudelijke activiteiten van de CRI zijn organisatorisch gegroepeerd in vier diensten (zie het organisatieschema in bijlage 3).

Voor de uitvoering van de verschillende genoemde taken onderhoudt de CRI contacten met en verleent zij diensten aan een reeks van politieke en justitiële diensten en instellingen in binnen- en buitenland. De voornaamste justitiële instellingen daaronder zijn het Openbaar Ministerie en de buitenlandse equivalenten daarvan. Van de politieke diensten zijn de belangrijkste – uiteraard naast interne diensten aan de andere onderdelen van het KLPD – de regionale politiekorpsen, de kernteams, de Koninklijke Marechaussee en buitenlandse nationale politiekorpsen. Binnen de regio's verlopen de belangrijkste contacten op recherche-gebied met de CRI in het algemeen via de Criminele Inlichtingen Diensten maar voor de overige politieberichten ook met andere onderdelen van de regiopolitie. Een en ander is mede afhankelijk van de organisatie van de betrokken regio. Verder zijn er regelmatige contacten van de CRI met de Bijzondere Opsporingsdiensten en met de Binnenlandse Veiligheidsdienst.

Voor zijn taakuitoefening beschikt de CRI over een breed arsenaal van (geautomatiseerde) systemen.

Een goede landelijke en regionale informatiehuishouding op recherche-gebied is een voorwaarde voor het goed kunnen functioneren van de CRI. Taken ten aanzien van de verandering en vernieuwing van de landelijke recherche-informatiehuishouding zijn evenwel beleidsmatig en organisatorisch niet aan de CRI toebedeeld. De divisie heeft geen sturende rol in de verbetering van de recherche-informatiehuishouding. De CRI kan wel als participant in landelijke projecten en gremia op dit terrein het proces beïnvloeden.

Tussen de ook in dit opzicht zelfstandige regio's vindt op automatiserings-gebied een aantal afstemmingsactiviteiten plaats. Tot voor kort gebeurde dat met name door het Platform Politieke Informatievoorziening (Ppi), een samenwerkingsverband van de korpsen op het terrein van de informatievoorziening. Het Ppi is inmiddels opgegaan in het platform Informatie- en Communicatietechnologie en wordt bemenst door zes korpsbeheerders, korpschefs en Hoofdofficieren van Justitie.

2. BEVINDINGEN EN CONCLUSIES

2.1. Hoofdconclusie

De Rekenkamer trof ernstige gebreken aan in de gehele recherche-informatieketen. Het betreft zowel de informatieverstrekking van de regio's aan de CRI, de veredeling van informatie door de CRI, het beheer van de informatie door de CRI en de informatieverstrekking van de CRI aan de regio's.

Er is in de afgelopen jaren een aantal verbeteringspogingen ondernomen, maar deze hebben onvoldoende resultaat opgeleverd. Het streven tot verbetering van de recherche-informatiehuishouding verloopt moeizaam en de voortgang is onvoldoende, gezien de ernst van de problemen. Voor een deel wordt dit veroorzaakt door emotionele en uit de politiecultuur voortvloeiende weerstanden tegen nauwere samenwerking tussen CRI en regio's en regio's onderling. Een aantal in elkaar lopende vicieuze cirkels heeft zich ontwikkeld.

2.2. Kwaliteit uitgewisselde recherche-informatie

De kwaliteit (volledigheid, juistheid en tijdigheid) van de geregistreerde recherche-informatie vertoonde aanzienlijke manco's. Het betrof enerzijds de uit de regio's ontvangen informatie, anderzijds de recherche-informatie die de CRI beschikbaar stelde. De Rekenkamer concludeerde dat op grond van haar onderzoek naar de kwaliteit van de meldingen van recherche-onderzoeken en de mate van doorgeven van informatierapporten.

Regio's dienen recherche-onderzoeken die aan bepaalde criteria voldoen bij de CRI aan te melden. Doel daarvan is de inhoudelijke gegevens-uitwisseling en de coördinatie van recherche-activiteiten ten aanzien van dezelfde verdachten door verschillende instanties.

Beide activiteiten zijn afhankelijk van de kwaliteit van de gegevens uit de meldingen. Hoewel in toenemende mate onderzoeken gemeld worden, is de kwaliteit van de onderliggende gegevens matig tot slecht. De regio's leveren onvoldoende onderliggende gegevens en geven mutaties onvoldoende door. Tussen de regio's waren er in dit opzicht grote verschillen. De ene regio gaf onderliggende gegevens en informatie niet of nauwelijks en de andere regio juist volledig. Daardoor zijn er veel onjuistheden en onvolledigheden in de registratie van recherche-onderzoeken bij de CRI. Globaal genomen klopt ruim de helft van de gegevens rond de lopende onderzoeken niet of niet meer (Zie tabel 1). De belangrijkste gebreken zijn het inmiddels afgesloten zijn van onderzoeken en ondeugdelijke nummering en naamgeving. Een degelijk nummerings- en naamgevingssysteem was medio 1997 nog niet algemeen ingevoerd. Wanneer een regio de beëindiging van een onderzoek vergat af te melden, stond die informatie soms nog jarenlang als actueel in de systemen van de CRI opgeslagen. Tot dusverre koppelde de CRI over deze gegevens niet systematisch terug naar de betrokken regio's. Over de gehele onderzochte periode is onvoldoende verbetering in dit proces zichtbaar. Belangrijkste consequentie is dat het zoekregiem in het bestand niet functioneert. Gevolg van de geconstateerde manco's is een aanzienlijke daling van de effectiviteit van het instrument van de landelijke melding van recherche-onderzoeken voor zowel de coördinatie als de gegevensuitwisseling.

Tabel 1. Aantallen door de regio's in de periode 1995 tot medio 1997 bij de CRI gemelde lopende recherche-onderzoeken en de medio 1997 met betrekking daartoe geconstateerde gebreken/fout-percentages

regio	bij CRI aangemelde onderzoeken	onderzoeken met gebreken in de gegevens	fout-percentage
1	45	14	31
2	283	168	59
3	30	12	40
4	27	12	44
5	40	18	45
totaal	425	224	53

Bron: AR-onderzoek.

Wat betreft de doorgeleiding naar de CRI en andere regio's van informatierapporten over personen waarop recherche-onderzoek was gericht was de aangetroffen situatie verschillend en varieerde van redelijk tot slecht, afhankelijk van de regio. Doel van de doorgeleiding van informatierapporten naar de CRI is de uitwisseling mogelijk te maken van landelijk belangrijke recherche-tips. Volgens de CRI zelf is overigens de kwaliteit van de informatie in de informatierapporten zoals de regio's ze opstellen vaak al beperkt. Die over natuurlijke personen is sterk wisselend van kwaliteit. Die over rechtspersonen is in het algemeen als onvoldoende te beschouwen.

Er bleken aanzienlijke verschillen tussen de regio's in de mate waarin zij informatierapporten van landelijk belang achtten. Sommige regio's achtten alle rapporten van landelijke belang, andere voor nog geen zesde deel. In één regio werd afwijkend van de bestaande regelgeving – niet aangegeven of informatierapporten van landelijk belang moesten worden geacht.

Een goede kwalitatieve vergelijking tussen het bij de CRI aanwezige bestand van informatierapporten en dat van de regio's was niet mogelijk omdat de CRI een selectie- en filterslag maakt. De terugkoppeling door de CRI van gegevens uit de informatierapporten richting regio's was gemeten naar juistheid en actualiteit naar de mening van de Rekenkamer onvoldoende. Beleidsinhoudelijke terugkoppeling was vrijwel onmogelijk alleen al door de grote geconstateerde verschillen in de codering van de criminaliteitscategorie.

Tabel 2 geeft een beeld van de beperkte mate van het toezenden van informatie-rapporten door vier regio's aan de CRI en andere regio's. Meer dan de helft van de rapporten met informatie die van landelijk belang werd geacht, werd niet naar de CRI of aan andere regio's toegezonden. Bij één grote regio werd niet meer dan 13% van wat wél landelijk van belang werd geacht aan de CRI doorgegeven.

Tabel 2. Doorgeven van informatierapporten van landelijk belang door 4 regiokorpsen aan de CRI en andere regio's over de periode begin 1995 tot medio 1997

regio	aantal rapporten van landelijk belang	percentage rapporten naar CRI	percentage rapporten niet naar CRI, wel naar andere regio's	percentage rapporten niet doorgezonden naar CRI of andere regio's
1	1 553	100	0	0
2	6 203	13	8	79
4	1 513	16	13	71
5	1 421	36	61	3
totaal	10 690	29	15	56

Bron: AR-onderzoek.

N.B. Begin 1997 waren in totaal bij de CRI voor ongeveer 56 000 natuurlijke en voor 8200 rechtspersonen informatierapporten in het bestand opgenomen.

De CRI had naar de mening van de Rekenkamer onvoldoende pogingen gedaan om de kwaliteitsnormen voor het doorgeven van gegevens nader uit te werken. De doelstellingen die de CRI zichzelf daarvoor gesteld had, waren niet gehaald. Volgens de CRI lag dat mede aan personeelsgebrek en vertraging bij de implementatie van het zogenaamde Informatie Productie Systeem.

Meer in het algemeen vond de Rekenkamer de organisatorische en juridische situatie rond het doorgeven van recherche-informatie onvoldoende helder. De taken en plichten van de actoren zijn onvoldoende duidelijk vastgelegd en een helder juridisch kader ontbreekt. Binnen de regio's was vaak niet duidelijk wie op managementniveau voor de informatievoorziening richting CRI verantwoordelijk was.

Een ernstige complicatie vormen verder de grote verschillen op het terrein van automatisering die bestaan tussen de politieregio's. Veel regio's hebben eigen systemen ontwikkeld of aangekocht die onderling vaak niet compatibel zijn. Dat geldt niet alleen voor de inhoudelijke systemen maar ook voor de management-informatiesystemen.

In een van de CRI uitgaand intern discussiestuk uit 1996 wordt dieper ingegaan op de oorzaken van een waar te nemen vicieuze cirkel. Hierin wordt gesteld dat de criminaliteitsbestrijding niet optimaal verloopt als gevolg van ontoereikende gegevens en inzicht op landelijk en regionaal niveau. Het inzicht is ontoereikend als gevolg van gebreken in de informatie-uitwisseling en de diverse informatieposities. Dit wordt weer veroorzaakt door enerzijds gebreken in systemen en onvoldoende standaardisatie en anderzijds door gebrek aan vertrouwen in en, volgens dit interne CRI-rapport, ontbreken van de wil tot samenwerking binnen de Nederlandse politie. Onvoldoende vertrouwen en samenwerking vloeien op hun beurt weer voort uit onvoldoende bewustzijn van de vraagstukken. Dit ondermijnt weer de bereidheid om gegevens te verschaffen en de activiteiten te ontplooiën die nodig zijn voor de bevordering van het inzicht.

2.3. Veredeling van recherche-informatie en specialistische ondersteuning

Ten aanzien van het proces van informatieveredeling blijkt zich een vergelijkbare vicieuze cirkel ontwikkeld te hebben. De veredeling van recherche-informatie bij de CRI staat nog zozeer in de kinderschoenen dat er bij de regio's weinig zicht bestaat op de betekenis die de door de CRI te leveren toegevoegde waarde voor de regio's en andere gebruikers kan (gaan) hebben. Het geloof in de meerwaarde van informatieveredeling is daardoor onvoldoende. Dit belemmert het op gang brengen van dit proces waarvoor een actieve betrokkenheid en veel – extra – inspanningen bij de regio's nodig zijn.

De Rekenkamer constateerde aan de hand van de situatie op drie terreinen (diefstal van kunst en antiek, financieel rechercheren en recherche-onderzoek op het terrein van synthetische drugs) dat de door de CRI geleverde diensten op het vlak van specialistische recherche-expertise en de innovatie van de recherche-functie zich voor een belangrijk deel op landelijk niveau en buiten het zicht van het werkniveau in de regio's afspelen. Voor de beleidsadviesrol geldt hetzelfde. De CRI-activiteiten op deze gebieden zijn vaak ook niet direct op het werk van en in de regio's gericht. In de eerste plaats sluit de beschikbare recherche-informatie en deskundigheid aan op (inter)nationale behoefte en niet op die van de regio's.

Dit heeft er mede toe geleid dat in de regio's de CRI – nog steeds – vaker gezien wordt als vrager dan verstrekker van informatie. Terug van de CRI wordt niet alleen soms door de regio's weinig maar soms ook als overbodig gekwalificeerde informatie ontvangen. Dit laatste betreft met name veel kleine internationale rechtshulpverzoeken die de regio's bereiken in een vrijwel identieke vorm als de informatierapporten. Daarbij speelde ook een rol dat tegelijkertijd bepaalde vormen van praktische dienstverlening werden beëindigd. Daarvoor diende men in de regio zelf een oplossing te vinden.

De CRI heeft volgens de Rekenkamer onvoldoende onderzoek gedaan naar en overleg gevoerd over de informatiebehoeften – op met name het uitvoerende niveau van de regio's.

De Rekenkamer concludeerde dat ten aanzien van de specialistische deskundigheid de CRI op landelijk niveau één van de instituten in een ingewikkeld krachtenveld is geworden. De CRI is in het algemeen bovendien niet langer de eerst aangewezen die nieuwe ontwikkelingen en ondersteuning van bovenlokale recherche-activiteiten uitvoert. Regiokorpsen, kernteams en LRT spelen daarbij een groeiende rol. Voor de lange termijn is de aanwezigheid en continuïteit van specialistische recherche-deskundigheid daardoor naar de mening van de Rekenkamer onvoldoende gewaarborgd.

2.4. Aanwending recherche-informatie

Er bestaan onvoldoende gegevens over het doelmatig aanwenden van de bij de CRI beschikbare recherche-informatie en expertise. Bij de CRI noch bij de regio's zijn voldoende gegevens voorhanden over het gebruik van de door uitwisseling verkregen recherche-informatie. Gegevens over de kwaliteit, het gebruik en het rendement van informatiestromen worden niet of onvoldoende bijgehouden. De Rekenkamer kon zich dan ook geen onderbouwd beeld vormen over het doelmatig gebruik van recherche-informatie en deze uiterst basale vraag niet beantwoorden. De Rekenkamer beschouwde de afwezigheid van dergelijke vormen van beleids- en managementinformatie als een ernstige omissie.

2.5. Opsporingsinformatie

Op het terrein van de uitwisseling tussen de regio's en de CRI van opsporingsinformatie kon de Rekenkamer de situatie op diverse punten vergelijken met de situatie in 1985. Toen trof de Rekenkamer daar in veel opzichten dezelfde soort problemen aan als zij nu aantrof rond de uitwisseling van recherche-informatie. Bij het opsporingssysteem (OPS) is de situatie thans evenwel als redelijk te karakteriseren. Zo is de bestandsvervuiling duidelijk teruggedrongen. Dit is voornamelijk bereikt doordat de CRI op dit punt anders dan bij de recherche-informatie wel systematisch gegevens terugkoppelt naar de regio's.

Analoog echter aan de situatie rond de uitwisseling van recherche-informatie vond de Rekenkamer dat de mogelijkheden om de informatie

uit en over het OPS te gebruiken voor beleid en management onvoldoende benut werden. De Rekenkamer betwijfelde of door de in gang gezette decentralisatie van het OPS de kwaliteit op het huidige niveau kan blijven en de CRI zijn kwaliteitsbewakende taak in dit opzicht kan waarmaken.

2.6. Verbeteringen

Ter verbetering van de situatie nam de CRI diverse initiatieven en zette de divisie verschillende projecten op. Gewezen kan onder meer worden op:

- Het project KASSA ter verbetering van klantgerichtheid, attentheid, samenwerking, snelheid en actie. De Rekenkamer constateerde echter dat dit project niet geleid had tot het wegnemen van (de ook) in de regionale politiebestedingsculturen aanwezige belemmeringen tot samenwerking en verandering;
- De CRI ontwikkelde mede vanwege de sterk veranderende verschijningsvormen van de criminaliteit een nieuwe beleidslijn voor de divisie, vastgelegd in een zogenaamde «Koersnotitie». Daaruit vloeide een meerjarig beleidsplan voort voor de periode 1997–2000. Echter in haar onderzoek constateerde de Rekenkamer dat de inhoudelijke communicatie tussen CRI en individuele regiokorpsen nog steeds onvoldoende was en soms zelfs ontbrak. Terugkoppeling op landelijk niveau door middel van themadagen heeft onvoldoende succes opgeleverd;
- Opzetten van regionale informatieknooppunten. Er is voorzien in de opzet van regionale CRI-steunpunten of RIB's (Recherche Informatie Bureaus). De invulling van deze CRI-steunpunten in de vijf bezochte regio's was echter zeer verschillend (verschil in werkzaamheden, filtering en coördinatie, toegang tot systemen verschillend). De gedachtengang achter het opzetten van regionale steunpunten werd door de regio's wel positief gewaardeerd. Soms werd twijfel geuit aan het goed functioneren van de steunpunten en werd de huidige bezetting, zeker in kwantitatief opzicht, als onvoldoende gezien. Van de bezochte regio's beschikte één regio reeds sinds 1991 over een met een knooppunt vergelijkbaar «justitieel informatiecentrum». Dit was tot stand gekomen naar aanleiding van het toen lopende bedrijfskundig onderzoek recherche. Dit kon volgens de regio gezien worden als een informatieknooppunt «avant la lettre». In drie andere regio's waren projectgroepen actief om te komen tot recherche informatie-knooppunten. In twee van de drie gevallen was daarbij echter nog geen termijn aangegeven. Geen van de bezochte regio's had medio 1997 een concrete tijdshorizon voor de realisatie van een goed functionerend informatieknooppunt. De Rekenkamer concludeerde dat de CRI-voorposten in de regio's nog niet de aan hen toegedachte initiërende en stimulerende rol speelden.

Naast deze van de CRI uitgaande pogingen tot verbetering participeert de CRI ook in het project ACCACIA. Dit programma, geïnitieerd in voorjaar 1995 door commissies van de Raad van Hoofdcommissarissen, werd opgehangen aan de Platforms Politie Informatievoorziening en Integrale Kwaliteitszorg. Doel was verbetering van de recherche-activiteiten, met name door te werken aan een gezamenlijke visie voor de korte en lange termijn en het ontwikkelen van instrumenten. Thans is het project ACCACIA samengevoegd met het project «Kwaliteit Recherche» van OM en politie tot een nieuw project ABRIO (Aanpak bedrijfsvoering recherche, informatiehuishouding en opleidingen). Met ABRIO wordt beoogd om de kwaliteit van de criminaliteitsbestrijding stelselmatig te verbeteren en te vernieuwen door onder meer de kwaliteit en samenhang van de opsporing en vervolging te verbeteren door herijking van werkprocessen, opvoeren van deskundigheid en een adequate informatiehuishouding te

realiseren. Verbetering van de recherche-informatie-huishouding is één van de ABRIO-deelprojecten. In 1997 dienden volgens het programma alle korpsen en kernteams op de CRI-systemen te worden aangesloten. Eind 1997 was dat nog niet gebeurd.

De Rekenkamer concludeerde dat de regie en het tempo van deze en andere verbeteringspogingen onvoldoende zijn.

Verder vonden binnen de CRI en het KLPD reorganisaties plaats maar deze slokten naar de mening van de Rekenkamer zoveel energie op dat uiteindelijk binnen de CRI daardoor de gerichtheid op het interne functioneren werd vergroot.

Dit heeft er toe geleid dat vicieuze cirkels niet werden doorbroken. Daar komt bij dat de (nieuw gevormde) politieregio's alles zoveel mogelijk zelf willen regelen. Er is niet alleen onvoldoende geloof in het rendement van gegevensuitwisseling maar vooral op uitvoerend niveau bij de regio's leeft de vrees dat verstrekte gegevens verkeerd gebruikt worden. In één regio stelde men daadwerkelijk negatieve ervaringen te hebben opgedaan met het terbeschikking stellen van eigen informatie.

Een ander aspect van de reorganisatie betreft het tegelijkertijd afstoten van uitvoerende taken naar de regio's. Regio's ervaren daarover – voor de korte termijn – soms onvrede. Daardoor worden in strijd met de eigen intenties de goodwill en het imago van klantvriendelijkheid van de CRI geschaad.

Inmiddels is het groene licht gegeven voor een nieuwe reorganisatie. Een nieuwe divisie Recherche van het KLPD, waarvan de CRI deel zal uitmaken, zal de gewenste samenhang in en sturing aan de rechercheprocessen moeten geven, zowel in operationele, tactische als in strategische zin. Uitgangspunt daarbij is handhaving van wat het onderscheid in ondersteunende en eigenstandige rechetaken wordt genoemd.

3. AANBEVELINGEN

De Rekenkamer acht het van groot belang dat de vicieuze cirkels die zij maar ook de CRI zelf heeft waargenomen doorbroken worden.

In de eerste plaats is er de *noodzaak tot verbetering van het externe functioneren van de CRI*. Belangrijke voorwaarde is daarbij dat inhoudelijke verbeteringspogingen in staat moeten zijn om de weerstanden bij de regio's te verminderen en de bereidheid tot samenwerking te doen toenemen. De Rekenkamer geeft in overweging een breed opgezet proefproject te houden op het gebied van de uitwisseling en veredeling van recherche-informatie. Daarin zouden bij voorkeur de grootste regio's moeten participeren. Een dergelijke pilot dient aan diverse voorwaarden te voldoen. Driehoeken, korpsleidingen en werkniveaus moeten zich daarbij committeren aan concrete, in circa een jaar te bereiken doelstellingen. Daarin moeten voor iedere politievrouw/-man zichtbare en begrijpelijke verbeteringen worden bereikt. Maar ook voor de driehoek moet de toegevoegde waarde in beleidsmatige zin duidelijk zijn. Een dergelijke grote pilot kan een extra dimensie krijgen wanneer men daarbij met een voor iedereen verrassend inhoudelijk aanbod komt. Tijdelijk moeten bestaande afspraken en bevoegdheden terzijde kunnen worden geschoven.

Uiteraard kan het niet deelnemen aan of zelfs mislukken van zo'n pilot tot nog zwaardere problemen leiden. Risico-factoren daarbij vormen zowel landelijke, regionale en binnen de CRI gelegen factoren. Van groot belang daarbij is dat de aanpak en werkwijzen van de CRI-steunpunten in de regio's verbeteren.

De onduidelijkheden over wie landelijk en regionaal verantwoordelijk is voor welke rechetaken, moeten tijdens de pilot worden geanalyseerd zodat ze daarna kunnen worden opgeheven. Nu zijn vooral door de landelijke taken opgedragen aan kernteams de verantwoordelijkheden van Justitie (lees het KLPD) vergroot. Dit is gebeurd zonder dat daarover duidelijke besluitvorming is geweest. Op regionaal niveau zijn er soortgelijke onduidelijkheden.

De CRI moet bij deze taakverdeling niet meer claimen dan ze aankan. Doordat dit meer verbaal dan feitelijk beleden werd, schoot de aandacht voor de primaire taak van de informatie-uitwisseling tekort. De kwaliteit van de dienstverlening naar de regio's leed onder in omvang en betekenis toegenomen landelijke en internationale taken. Departement en KLPD/CRI zullen mede naar aanleiding van de pilot helder moeten aangeven wat hun kerntaken zijn en duidelijke keuzes moeten maken. Daarbij dient de continuïteit van de expertise mede een rol te spelen. Uiteraard is een passend juridisch kader hiervoor onontbeerlijk.

Op lokaal niveau is versnelling van de verbetering van de automatisering nodig. Langlopende projecten als ACCACIA/ ABRIO met zulke grote aantallen participanten en beslissers hebben niet tot voldoende eenheid geleid. Een minimum aan eenheid op automatiseringsgebied moet in laatste instantie kunnen worden afgedwongen.

Ten tweede dient *het interne functioneren van de CRI op een aantal punten te verbeteren*. Verschillende zaken zijn onvoldoende op orde: Er zijn te weinig metagegevens en er is te weinig verificatie. Ook de verzameling van informatie over bijvoorbeeld de resultaten van de bedrijfsprocessen kan verbeterd worden.

Om de uit bedrijfsculturen voortvloeiende weerstanden in (ook) de regio's weg te nemen moeten in de persoonlijke contacten tussen CRI-medewerkers en regio-functionarissen de dienstverlening en de betrokkenheid bij het proces vooropstaan.

Aan de voorgenomen reorganisatie tot een nieuwe divisie Recherche zitten, zo meent de Rekenkamer, extra risico's vast. Weer gaan reorganiseren kan net als dat bij vorige reorganisaties het geval was – tenminste tijdelijk – de interne gerichtheid van de CRI doen toenemen. Terwijl juist in de eerste plaats externe gerichtheid en meedenken met de regio's nodig is. Aanpassingen in de KLPD/CRI organisatie dienen naar de mening van de Rekenkamer bij voorkeur plaats te vinden in het verlengde van eerst tot stand gebrachte verbeteringen in het primaire proces, de uitwisseling van recherche-informatie.

Het verdient overweging om de CRI-organisatie in die tijd zoveel mogelijk met rust te laten. Wel dient de juiste medewerker op de juiste plaats te zitten. Doorslaggevend bij de pilots en in een nieuwe benadering van de CRI kan de kwaliteit van de CRI-voorposten in de regio zijn. Deze spilfuncties moeten optimaal worden vervuld. Omgekeerd verdient het overweging om ook de mogelijkheid te bieden aan de regio's om mensen te detacheren bij de CRI. Dit kan leiden tot meer begrip in de regio's.

Ten slotte *enkele risico's* die ook door verschillende personen tijdens de consultatieronde over mogelijke aanbevelingen aan de orde werden gesteld.

Het politie-informatie-beleid is in verband met de informatie-technologie beleidsmatig steeds meer ook de verantwoordelijkheid van Binnenlandse Zaken geworden. Gewezen kan bijvoorbeeld worden op de overgang van de IT-organisatie van Justitie naar Binnenlandse Zaken. Anderzijds liggen, zoals wij zagen, diverse uitvoerende taken ten aanzien van informatie-verzameling en -uitwisseling bij Justitie (KLPD/CRI).

Gewezen werd op de risico's die voort kunnen vloeien uit het samenvallen van departementale scheidslijnen enerzijds en de verschillen tussen beleid en uitvoering anderzijds.

Daarnaast is er het risico van een vermenging van landelijke verder uitgebreide, uitvoerende recherche-taken en tegelijkertijd ondersteunende taken ten behoeve van de regio's in een nieuwe divisie Recherche. Deze vermenging zou de bereidheid tot samenwerking bij de regio's kunnen doen dalen in plaats van dat weerstanden tegen samenwerking worden weggenomen.

Gezien de gevoerde gesprekken bij de regio's en met de CRI acht de Rekenkamer beide risico's plausibel. Dergelijke risico's dienen bij de verdere besluitvorming mede afgewogen te worden.

4. REACTIES BEWINDSPERSONEN EN VOORZITTER KORPSBEHEERDERSBERAAD

De Minister van Justitie, die mede namens zijn collega van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties op het concept-rapport reageerde, kon zich op hoofdlijnen met de analyses en de conclusies van de Rekenkamer verenigen. Hoewel het Ministerie van Justitie zijns inziens al veel inspanning had geleverd ter verbetering van de informatie-uitwisseling tussen CRI en politieregio's en tussen de politieregio's onderling, neemt dat volgens hem niet weg dat er nog tekortkomingen kleven aan zowel de kwaliteit als het gebruik van de aangeleverde recherche-informatie. Ook onderkende hij dat er gebreken zijn in het beheer van de CRI en dat onvoldoende meta-informatie beschikbaar is. Als belangrijke oorzaak voor het onvoldoende doorgeven van belangrijke recherche-informatie door de regiokorpsen aan de CRI wees ook de minister op de cultuur binnen het politieveld. Daarin wordt het afstaan van recherche-informatie aan andere korpsen of instanties vanuit de betrokkenheid van de rechercheurs als risicovol ervaren.

De aanbevelingen van de Rekenkamer ter doorbreking van de ontstane vicieuze cirkel spraken de minister aan. Volgens hem kan het opzetten van omvangrijke voorbeeldprojecten in een samenwerkingsverband van een aantal regiokorpsen en de CRI een bijdrage leveren aan het doorbreken van de vicieuze cirkel. Bij deze aanpak zal hij zijn collega van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties betrekken vanuit diens specifieke verantwoordelijkheid voor het beheer van de regiokorpsen en omdat het beheer van het KLPD binnen afzienbare termijn aan hem zal worden overgedragen. Ook zullen de korpsbeheerders en de korpschefs bij de aanpak worden betrokken. Daarmee verwachtte de minister te bereiken dat draagvlak voor een dergelijke aanpak ontstaat. Dat draagvlak, voortvloeiend uit het besef dat de informatievoorziening vanuit de individuele regiokorpsen en vanuit de bijzondere opsporingsdiensten van groot belang is voor de andere korpsen en voor een adequate landelijke coördinatie van bovenregionale criminaliteitsbestrijding, achtte hij cruciaal voor een daadwerkelijke verbetering van de recherche-informatievoorziening.

De minister onderschreef de aanbeveling van de Rekenkamer om voor de CRI de kerntaken nader te bepalen. Deze taken zullen opnieuw beschreven worden. Daarbij moet rekening worden gehouden met voorzieningen die landelijk nodig zijn om aan internationale verplichtingen te voldoen en om een adequate informatiepositie te garanderen ten aanzien van die vormen van internationale en zware/georganiseerde criminaliteit waarvan een bovenregionale aanpak wenselijk of noodzakelijk is. Op het terrein van de informatieverdeling zal de CRI naast toegevoegde waarde op het operationele niveau ook toegevoegde waarde op beleidsmatig niveau moeten leveren.

Ten slotte ging de minister in op de aanbeveling om organisatieveranderingen zoals de vorming van een nieuwe Divisie Recherche afhankelijk van en volgtijdelijk te maken aan de verbeteringen in het in- en externe functioneren van de CRI. De minister was van mening dat de voorbereidingen van de vorming van een nieuwe Divisie Recherche de verbetering van het functioneren van de CRI niet in de weg mogen staan. In dit verband zal de vorming van een Divisie Recherche worden getemporiseerd. Hij gaf daarbij overigens aan niet zonder meer te kunnen en willen voorbijgaan aan de overwegingen van efficiency, synergie en effectiviteit die aan het voornemen tot bundeling van thans reeds bestaande rechetaken ten grondslag liggen. Ook dient het KLPD invulling te geven aan de aanbevelingen van de parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden (Commissie Van Traa) waar het gaat om

een eenduidige aansturing en verantwoordelijkheid voor de rechercheprocessen.

De Voorzitter van het Korpsbeheerdersberaad gaf aan dat de aanbevelingen van de Rekenkamer een goede leidraad vormen om in het overleg van korpsbeheerders, korpschefs en Hoofdofficieren van Justitie te komen tot een kwalitatieve verbetering van de uitwisseling van recherche-informatie. Hij achtte het noodzakelijk om het rapport na verschijning te bespreken in een overleg met de minister van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties. Een eventuele reactie van het Korpsbeheerdersberaad en van de Raad van Hoofdcommissarissen op het rapport zal vooraf moeten worden gegaan door een inhoudelijke gedachtenwisselingen binnen die beraden.

De Rekenkamer is verheugd met de richting die de minister naar aanleiding van het rapport aangeeft. Wel pleit zij ervoor om het verbeterproces strak te faseren, om op zowel leidinggevend als uitvoerend niveau binnen de politie-organisatie voldoende ondersteuning voor het proces te krijgen. Dit mede gezien de inmiddels voorgenomen overgang van het beheer over de KLPD van het Ministerie van Justitie naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De Rekenkamer vindt het van belang dat spoedige besluitvorming plaatsvindt over de aanpak die wordt gedragen door alle betrokkenen. In dit verband is de Rekenkamer het eens met de voorzitter van het Korpsbeheerdersberaad die in feite een breed overleg voorstelt. Nadat besluitvorming heeft plaatsgevonden is het van belang de uitvoering goed te blijven volgen.

BEGRIPPEN EN DEFINITIES

- ACCACIA: advies commissie criminaliteit/adviescommissie Informatievoorziening en Automatisering. Gezamenlijk project van deze commissies van de toenmalige Raad van Hoofdd commissarissen onder auspiciën van het Ppi. Doel: concretiseren van de informatievoorziening op basis van een visie op de recherchefunctie en de ontwikkeling van een gemeenschappelijke visie op het gebied van de informatiehuishouding van de Nederlandse politie.
- CRI: Divisie Centrale Recherche Informatie
- FENOMEEN: Vakgebied overstijgende aandachtsgebied.
- INFORMATIERAPPORT: informatieformulier sinds 1984 in gebruik waarop criminele inlichtingen kunnen worden vastgelegd. Op deze formulieren wordt de informatie geëvalueerd naar bron en aard waarmee het dus mogelijk is de informatiewaarde van de criminele inlichting vast te stellen. De betrouwbaarheid van de bron kan vier niveaus hebben, aangeduid met de letters A: betrouwbaar, B: Meestal betrouwbaar, C: niet betrouwbaar en D: Niet te beoordelen.
- IRT: Interregionaal Recherche Team (ook wel kernteam).
- ITO-ORGANISATIE: Informatie Technologie-Organisatie, tot voor kort divisie van het KLPD, thans agentschap ressorterend onder Binnenlandse Zaken.
- KANS: Kunst en Antiek Nationaal Systeem. Een database met gegevens over gestolen en gevonden kunstvoorwerpen en antiek.
- KASSA: Klantbewustheid; Attentheid; Samenwerking; Snelheid; Actie. CRI-project m.b.t. een nieuwe bedrijfscultuur (1992)
- KLPD: Korps Landelijke Politiediensten
- LRT: Landelijk Recherche Team
- OPS: opsporingsregistratiesysteem: de registratie en informatieverstrekking m.b.t. gezochte personen en de landelijke registratie van onvreemde motorvoertuigen en bromfietsen.
- RIB: Recherche Informatie Bureau; organisatorische voorzieningen van de cri op regionaal niveau waarbij het verkrijgen van een integraal beeld van de crimineel en criminaliteit centraal staat.
- USD: Unit synthetische drugs.
- WODC: wetenschappelijk onderzoeks- en documentatiecentrum.

CONSULTATIERONDE

Na afronden van de nota van bevindingen van het onderzoek over de uitwisseling van recherche-informatie tussen CRI en politieregio's werd door het onderzoeksteam van de Rekenkamer een afzonderlijke consultatieronde gehouden over mogelijke aanbevelingen om uit de gesignaleerde vicieuze cirkels te komen. Er vonden consultaties plaats van drs. R. Schouten (B&A Groep voor Beleidsmanagement), prof. dr. J. Kastelein, prof. dr. F.L. Leeuw, D. van de Meeberg (Nederlands Politie Instituut), B. van Rietschote (IT-Organisatie), mr. J.M. Vrakking (Hoofdofficier van Justitie te Amsterdam) en mr. D.W. Steenhuis (Procureur-Generaal). Ook werden binnen de Rekenkamer nog enkele personen geraadpleegd. Alle geconsulteerde personen werd een beknopte samenvatting van de bevindingen en een aantal verschillende – vraagpunten voorgelegd. Dat betrof onder meer de volgende punten:

- de wenselijke rol en positie van een centrale «gegevensfabriek» als de CRI in de recherche-informatiehuishouding;
- het doorbreken van de weerstanden tegen samenwerking met de CRI bij decentrale eenheden met eigen bevoegdheden (politieregio's);
- mogelijkheden tot rendementsverbetering van de gegevensuitwisseling van dergelijke complexe processen als recherche-informatie;
- praktische mogelijkheden om de gesignaleerde vicieuze cirkel(s) te doorbreken, bijvoorbeeld door pilots;
- de vorming van een (politie-) bedrijfscultuur waarin samenwerking en openheid beter gedijen.

Uit de gesprekken kwam een reeks opvattingen naar voren die op de meeste punten aanzienlijke overeenstemming vertoonde en overigens duidelijk aansloot op de bevindingen uit het Rekenkameronderzoek:

Externe functioneren

- De onduidelijkheden over wie landelijk en regionaal verantwoordelijk is voor welke rekerchetaken, moeten worden opgeheven. Nu zijn vooral door de landelijke taken aan kernteams de verantwoordelijkheden van Justitie (KLPD/CRI) vergroot, zonder expliciete besluitvorming daarover.
- De CRI moet niet meer claimen dan ze aankan. De dienstverlening naar de regio's heeft geleden onder de landelijke en internationale taken. Departement en KLPD/CRI moeten helder aangeven wat de kerntaken zijn en keuzes maken.
- De informatie-uitwisseling maar ook de bewerking en veredeling van recherche-informatie door de CRI leveren onvoldoende meerwaarde. Op dit punt verdient een pilot met bijv. de drie grootste regio's overweging. Driehoeken, korpsleidingen en werkniveaus moeten zich daarbij committeren aan concrete op korte termijn te bereiken doelstellingen. Daarin moeten zichtbare en begrijpbare verbeteringen worden bereikt. Maar ook voor de driehoek moet de toegevoegde waarde duidelijk zijn. Eén van de geconsulteerden zag weinig heil in een dergelijke pilot.

Goede Informatie-infrastructuur

- Het recherche-vak heeft binnen de politie altijd een goed imago gehad. Locale rechercheurs hebben de neiging hun informatie te monopoliseren en een instelling als de CRI als een bedreiging te zien. Persoonlijke contacten en het uitstralen van liefde voor het politievak zijn voor de CRI onontbeerlijk om goede relaties te onderhouden op werkniveau.

- Voor de recherche-informatievoorziening moet een duidelijke beheerstructuur bestaan. Rechten en plichten moeten vastliggen; Justitie moet daarvoor een goed – wettelijk – kader bieden.
- Versnelling van de (verbetering van de) automatisering op lokaal niveau is nodig. Langlopende projecten als ACCACIA met zulke grote aantallen participanten en beslissers renderen onvoldoende.
- De CRI moet het interne gegevensbeheer beter op orde brengen. De huidige werkwijzen leidden tot kwalitatief onvoldoende recherche-informatie. De informatieverzameling over de bedrijfsprocessen dient te worden verbeterd. Informatiebeheerstaken behoren niet tot de kerntaken van de CRI en kunnen zo nodig ook worden uitbesteed.

Risico's

- Weer gaan reorganiseren zal de interne gerichtheid van de CRI toenemen. Terwijl juist externe gerichtheid en meedenken met de regio's nodig is. Doorslaggevend in een nieuwe benadering van de CRI is de kwaliteit van de CRI-voorposten in de regio. Hier moeten de beste mensen zitten, zeker bij pilots.
- Het levert risico's op om het politie-informatiebeleid als onderwerp vooral op het bord van BiZA te leggen en KLPD/CRI bij Justitie te houden. Een vermenging van verder uitgebreide, uitvoerende recherche-taken en ondersteuning aan de regio's in een nieuwe divisie Recherche is volgens vrijwel alle geconsulteerden onverstandig vanuit de wens tot het doorbreken van weerstanden en kan de bereidheid tot samenwerking bij de regio's zelfs (nog verder) doen dalen.

